

ROERKERKNIEUWS - Vastentijd

editie 191 (19 februari 2024) – www.roerkerken.nl

Vastenboodschap diocesaan administrator

We staan nog maar net op de drempel van de Veertigdagentijd, maar misschien hebt u hen toch al gespot? Dan bedoel ik de paashaas en het piepkuikentje, die stevast verwijzen naar de beginnende lente te midden van opschietend gras en fleurige voorjaarsbloemen. Een mooi beeld voor de lente, inderdaad. Maar deze voorstelling linken aan Pasen als het nieuwe leven dat het Paasfeest ons brengt, is helaas een verkeerde beeldspraak. De haas en het piepkuikentje leiden doorgaans maar een kort leven en staan zeker niet symbool voor de eeuwigheid. Pasen is een nieuw begin, maar niet in de zin van de jaargetijden: lente, zomer, herfst en winter. De jaargetijden zijn een eindeloos terugkerende cyclus, terwijl Pasen dat niet is. Pasen is een ánder nieuw begin. Een begin dat een einde maakt aan alles wat cyclisch is en dat alles wat sterfelijk en eindig is voorgoed achter ons laat. Pasen is de overwinning van Jezus op de dood. De aankondiging van een leven zónder einde: eeuwig leven. Als we spreken over het eeuwige leven willen we daarmee zeggen dat het leven met God grenzeloos is. Te vaak denken we dat dit nieuwe leven bij God pas begint na ons sterven. Dat is ook zo, maar het is geen volledige weergave van het mysterie waar we deel van uitmaken. We zijn al aan het eeuwige, nieuwe leven begonnen toen we gedoopt werden. Toen is ons leven met Christus – die het Leven zelf is – al begonnen. Ons dagelijks leven zou daarvan mogen getuigen door de manier waarop we als christenen leven, omdat het christelijke leven geen willekeur toelaat. Christus in alles volgen en worden, is immers dé zin van ons leven. Om dat te ontdekken, om deel te krijgen aan het mysterie van Christus, geeft de Kerk ons ieder jaar de Veertigdagentijd. Het is een tijd om hierbij stil te staan en ons dat leven jaar na jaar meer eigen te maken. Misschien kent u nog de vijf geboden van de Kerk. Eén ervan noem ik vandaag. Namelijk de verplichting om elk jaar eenmaal te biechten en wel in de tijd voor Pasen. Nu wil ik niet stilstaan bij de verplichting, maar bij de wijsheid van onze moeder de Kerk in deze. Wie met God wil leven, komt zeker uit bij de teksten van de psalmen. In psalm 25 lezen we: ‘Mijn hart is beklemd, schep mij ruimte, een uitweg uit wat mij pijnigt.’ De psalmist wil ons helpen en nodigt ons uit. Wij mogen ons bewust worden van de vraag waar we in ons leven staan. Hebben wij fouten gemaakt? Hebben we nog iets goed te maken met iemand? Het nieuwe leven begint juist daar, waar wij ons bewust worden van onze tekortkomingen en ons naar Christus keren. Bij het sacrament van verzoening, de biecht, gaat het er niet in eerste instantie om alle mogelijke zonden op te sporen. Het begint met de vraag of wij ons leven op het spoor van Christus houden. Daar waar het echt ontspoord is, is dit sacrament de weg om ons leven weer op de rails te krijgen. Mag ik het vanuit mijn diepste overtuiging zo zeggen: als wij nooit het sacrament van verzoening ontvangen, onthouden we onszelf heel veel, zo niet alles, als het gaat om het ontdekken van het nieuwe leven bij Christus. Juist dit sacrament maakt een nieuw begin mogelijk en geeft ons een Paaservaring. We stappen namelijk over een drempel heen van wat eigenlijk dood was in ons leven. We worden verlost van zaken die het leven bederven. Met Pasen stapt Jezus over die drempel door het bederfelijke én de dood zelf te overwinnen door Zijn Liefdesgave, die tot op het kruis ging. Hij gaf zijn leven voor ons, uit overtuiging dat alleen Liefde nieuw leven voortbrengt. In het evangelie van deze zondag zegt Jezus: ‘De tijd is vervuld en het Rijk Gods is nabij; bekeert u en gelooft in de Blijde boodschap.’ Deze bekering begint allereerst met geloof dat Jezus met Pasen een ander perspectief opent en een nieuw licht laat schijnen op onze aardse

werkelijkheid. Omdat Jezus zich niet onttrekt aan het lijden en het verdriet van ons mensen, is Hij degene in wie God ons de hand reikt. Het is niet de koele hand van het zakelijke verstand, maar de warme hand van solidariteit en geborgenheid. Dát is de Blijde Boodschap: God is en blijft ons trouw. Laten we dus beginnen met de drie klassieke wegen om God meer in ons leven toe te laten: bidden, vasten en het doen van goede werken. Onlangs hoorde ik deze drie als volgt verwoord: Ik zocht mijn God maar zag hem niet; Ik zocht mijn ziel maar vond die niet; Ik zocht mijn broeder, ik vond ze alle drie. God openbaart zich langs ongekende wegen om ons tot Paasmensen te maken. Van harte wens ik u een goede en creatieve Veertigdagen-tijd toe en zeker voor straks een Zalig Pasen.

Zwitserse familienamen in de Roerstreek (II) – Regli

Hoewel haar naam niet genoemd werd, kwam ze toch al eens ter sprake: als de vrouw van Paul L'Herminez die in St. Odiliënberg samen met haar dochter Celine een schoonheidssalon runt (Roerkerknieuws 171). Mirjam is immers een dochter van de eveneens uit St. Odiliënberg afkomstige echtpaar Regli-Wilms. Vader Regli was jarenlang directeur van de Berger Rabobank en verdiende ook zijn sporen als voorzitter van de plaatselijke afdeling van Jong Nederland, terwijl moeder Regli jarenlang actief was als voorzitter van de plaatselijke Zonnebloemafdeling. Het waren (de oorspronkelijk uit Breda afkomstige) Leo Regli (1896-19??) en Berta Wiers (1901-1993) die in 1922 in Roermond trouwden en na eerst nog een paar jaar in Heerlen te hebben gewoond in 1935 in verband met zijn werk naar Amsterdam verhuisde: *“met ingang van 15 Mei wordt naar Amsterdam overgeplaatst dhr. L. Regli, machinist N.S. De afd. Heerlen van den R.K. bond St. Raphael verliest in hem een actief vertrouwensman, Herwonnen Levenskracht een ijverig bestuurslid, terwijl tevens de R.K. Speeltuivereeniging Onze Jeugd Molenberg een zeer actief bestuurslid zal moeten missen. Moge de heer Regli in Amsterdam ook als sociaal werker in de R.K. beweging werkzaam zijn”* (De Limburger dd. 6 mei 1935). Uiteindelijk vestigde het gezin zich in Blerick. Leo Regli senior kwam oorspronkelijk uit Breda, waar hij was geboren als zoon van Antoon Regli (1861-1936) en Elisabeth Maria van Iersel (1861-1939) die in 1883 in Breda getrouwd waren. Dit gezin woonde aanvankelijk ook in Breda (1883-1889), vervolgens in Princenhage (1889-1894) en later weer in Breda (vanaf 1894). Daar staat Regli staat te boek als ‘machinist’. Op 12 augustus 1933 vierde “het echtpaar A. Regli-van Iersel, Stadhoudersstraat 19 (er) zijn gouden huwelijksfeest” aldus de plaatselijke media. Antoon Regli kwam oorspronkelijk uit Oisterwijk, waar hij was geboren als zoon van Antoon Regli senior (1833-1914) en Jeanette Diehl (1827-1913) die in 1856 ook aldaar getrouwd waren. Beiden kwamen in Tilburg te overlijden (zij in 1913, hij in 1914) waar het gezin sinds 1862 woonde. In Oisterwijk staat Regli senior te boek als dagloner. Antoon Regli senior was ook in Oisterwijk geboren als zoon van Joseph Marie Regli (1799-1844) en (de oorspronkelijk uit Brielle afkomstige Petronella (Pietertje) van (der) Vliet die in 1836 in Oisterwijk getrouwd waren. In Oisterwijk staat Joseph Regli te boek als ‘spoorwerker’. In 1826 komen we hem in Den Haag nog tegen als dienend in het Bataljon Veldartillerie nr. 4. Hij kwam in de zomer van 1844 op 45-jarige leeftijd te overlijden in Oosterbeek (gemeente Renkum). Een arbeidsongeval? Zijn weduwe overleefde hem een kleine 25 jaar en kwam in het voorjaar van 1869 in Tilburg te overlijden. Hun oudste zoon Antoon trouwde zoals gezegd in 1856; hun jongste zoon Cornelis (1838-1887) in 1872, en wel in Bergen op Zoom met Anna Catharina Verberkmoes (1832-1919) uit die stad en die hij waarschijnlijk in Tilburg leerde kennen (zij woonde daar namelijk in 1870). Uit dit huwelijk overleefde maar een dochter de kinderjaren en die kwam in 1949 op 75-jarige leeftijd in Rotterdam te overlijden. In 1900 komen we de weduwe Regli tegen in het katholiek armen-

huis van haar geboortestad. Stamvader Joseph Maria Regli (1799-1844) kwam zoals gezegd uit Zwitserland. Van waar precies was nog een hele puzzel: eenmaal heet het uit Oernesse, andermaal uit Ursern. In Oisterwijk kwam in 1856 trouwens nog iemand uit het Zwitserse Oernesse te overlijden, nl. de gepensioneerde militair Ulich Naef (1781-1856). Waarschijnlijk wordt er het Zwitserse Andermatt (Uri) mee bedoeld dat in het Urserntal ligt en waar nog altijd Regli's wonen. wordt vervolgd

personalia

Op donderdagmiddag 15 februari j.l. namen we op Bergerbos afscheid van **Justina Petronella (Justa) Moers-Vonk (1939-2024)** uit Herkenbosch. Geboren en getogen in Den Haag, samen met nog een acht jaar oudere broer die nog in Utrecht werd geboren, ging na de middelbare school ook in Den Haag als kleuterleidster aan de slag, om uiteindelijk te promoveren tot directrice van een kleuterschool in Zoetermeer. In die tijd leerde ze tijdens een examenfeestje de eveneens uit Den Haag afkomstige Jos Moers kennen die inmiddels (1967) aan de MTS in Roermond een baan had gevonden; hij was toen in de kost in St. Odiliënberg. Hoewel Justa hoopte dat Jos met hun huwelijk in 1971 zijn baan in Limburg zou opgeven, werd het uiteindelijk toch andersom en kwam ook zij naar het zuiden waar ze een woning aan de Oranjelaan in St. Odiliënberg betrokken waar ook hun twee kinderen, Sandra en Marco (een tweeling) zouden opgroeien. In 1978 verhuisde het gezin naar de Streekelsweg in Posterholt, tegenover de school waar Justa sindsdien wel eens als kleuterleidster zou vervangen. In 1982 trad Justa toe tot het Posterholts Gemengd Koor (PGK) waar ze tot aan de opheffing van het koor nu bijna een jaar geleden (zie Roerkerknieuws 150) lid van zou blijven. Na de samenvoeging van het Kleuter- en het Lager-Onderwijs (1985) kreeg ze een aanstelling als onderwijzeres op de St. Alfonsusschool in Roermond (Kapel), waar ze nog heel wat jaartjes werkzaam zou zijn, totdat haar benen weer op begonnen te spelen. Die bezorgden haar al van jongs af aan de nodige last daaraan moest ze ook meermaals geopereerd worden. Vooral het traplopen werd steeds meer een probleem. Daarom verhuisden ze in het najaar van 2001 naar een nieuw appartementencomplex ('Zonnekroon') in Herkenbosch. Niet alleen haar benen, ook haar ogen bezorgden haar de laatste tijd de nodige last, met het gevolg dat ze uiteindelijk min of meer blind was. Het belemmerde haar vooral in haar bijzondere zorg om haar dochter Sandra, een zorg die ze maar moeilijk kon loslaten, evenals haar eigen leven. Dat bleek ook recentelijk weer toen haar gezondheid in neerwaartse spiraal terecht kwam en ze in het ziekenhuis moest worden opgenomen, waar er op dinsdag 6 februari j.l. toch nog onverwacht snel een einde aan haar leven kwam.

Op vrijdagavond 16 februari j.l. werd in de St. Catharinakerk van Montfort de avondwake gehouden voor **Catharina (Toos) Vogels-Smeets (1929-2024)**. Geboren en getogen in Posterholt. Al op jonge leeftijd (5) moest ze haar moeder verliezen en werd het gezin opgedeeld met alle gevolgen van dien. Nadat ze Louis Vogels (1929-2000) uit Montfort had leren kennen trouwde ze halverwege de jaren vijftig en stichtte samen met hem in Montfort een gezin dat uiteindelijk drie kinderen zou tellen. Ze begonnen er een zuivelwinkel; Toos stond in de winkel, Louis ging uit venten. De enige ontspanning die ze zichzelf verloorloofde was het lidmaatschap van de Vrouwenbond. Toen de kinderen het huis uit gingen kwamen er kleinkinderen bij waar ze ontzettend blij mee maar ook trots op was. Jaarlijks ging ze met haar tweelingzus Nellie op bedevaart naar Kevelaer; ze hielden dat vol tot Nellie's dood in 1999. Na Louis' dood verhuisde ze naar de Vaert. Na een rugoperatie kwam ze in een rolstoel terecht en verhuisde ze vijf jaar geleden naar kleinschalig woonproject 'de

Herbergier' in Grathem waar er op carnavalsmaandag 12 februari j.l. een einde aan haar leven kwam. 's Anderendaags vond in Roermond de crematie plaats.

Op zaterdagmorgen 17 februari j.l. vond in de St. Catharinakerk van Montfort de uitvaartdienst plaats voor oud-pastoor **Paul Johan Gerard (Paul) Pisters (1933-2024)**. Geboren en getogen in Voerendaal (Kunrade), ontving hij na zijn voorbereidende studies op 2 april 1960 in Roermond priesterwijding. Met ingang van 21 juli 1960 werd hij benoemd tot kapelaan van de parochie O.L. Vrouw Onbevlekt Ontvangen in Koningsbosch en met ingang van 6 juli 1970 werd hij benoemd tot kapelaan van de parochie H. Gregorius de Grote in Brunssum. Met ingang van 1 november 1977 werd hij benoemd tot pastoor van de parochie H. Catharina in Montfort. Daarnaast werd hij van 1 januari 2004 tot 15 juli 2005 benoemd tot administrator van de parochie van Maria-Hoop. De ziekte en dood van zijn trouwe huisgenote Corrie van Cruchten (1938-2018) had een groot impact op zijn leven. Het was niet voor niets dat hij na 41 jaar trouwde dienst als pastoor van Montfort per 1 november 2018 eervol werd ontslagen. Per slot van rekening was hij toen al de 85 voorbij. Ondanks zijn eigen voortschrijdende dementie bleef hij nog lang voorgaan in de viering van de Eucharistie, totdat de Coronacrisis ook het parochieleven behoorlijk op zijn kop zette. Het was begin dit jaar dat hij ten gevolge van een val in het ziekenhuis belandde, om na een kort verblijf aldaar een plekje in Zorgcentrum Molenbeecke in Montfort te vinden. Nog geen twee weken later, op woensdag 7 februari j.l. kwam hij daar onverwacht snel te overlijden. Tijdens de uitvaartmis, waarin ook priesterneef René Pisters en de Roermondse deken de Graaf Woutering mee voorgingen, verrichtte onze diocesaan-administrator Mgr. René Maessen namens het bisdom de absoute. Daarna begeleidden we hem naar zijn laatste rustplaats op het RK kerkhof aldaar.

Wit U ons financieel ondersteunen? Bij voorbaat dank!

Herkenbosch: NL 52 RABO 0121 402 088 t.n.v. kerkbestuur St. Sebastianus

Melick: NL 40 RABO 0133 000 400 t.n.v. kerkbestuur St. Andreas

Montfort: NL 39 RABO 0134 704 126 t.n.v. kerkbestuur H. Catharina

St. Odiliënberg: NL 79 RABO 0138 1180 00 tnv kerkbestuur HH. Wiro, Plechelmus en Otgerus

Posterholt: NL 06 RABO 0142 301 760 t.n.v. kerkbestuur St. Matthias

Vlodrop: NL 10 RABO 0154 600 512 t.n.v. kerkbestuur St. Martinus

Tot slot

Aan- en afmelding voor deze nieuwsbrief kan via: clustersecretariaat@roerkerken.nl

Jos. L'Ortye (Posterholt), pastoor, tel. 40 12 21 - pastoor@roerkerken.nl

Paul Hamans (St. Odiliënberg), assistent, tel. 527 825 - p.hamans@roerkerken.nl

Gerard Sars (St. Odiliënberg), diaken, tel. 537 765 - g.sars@roerkerken.nl

Rim Mom (Montfort), diaken, tel. 542 154 - r.mom@roerkerken.nl

Bert Venner (Roermond), diaken, tel. 320 215 - b.venner@roerkerken.nl

Lian Overbeeke (Posterholt), catechiste, tel. 06 – 526 20 245 - l.overbeeke@roerkerken.nl

Parochiebureau Herkenbosch (Anja Wagemans), tel. 520 672 - sebastianus@roerkerken.nl

Parochiebureau Melick (Marie-Anne Geraedts), tel. 537 965 - andreas@roerkerken.nl

Parochiebureau Montfort, tel. 543 127 - catharina@roerkerken.nl

Parochiebureau St. Odiliënberg (Marlou Roeleveld), tel. 531 384 - otgerus@roerkerken.nl

Parochiebureau Posterholt (Lilian Peters), tel. 400 275 - matthias@roerkerken.nl

Parochiebureau Vlodrop (Marjon van der Beek), tel. 401 207 - martinus@roerkerken.nl